

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører Sparekasseb. Ridder.
Trykt i Allinge Røgtrykkeri.

Avertissementsprisen er pr. Petitlinie
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
etterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 170

Fredag den 29. December 1916

4de Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvasenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvaarlig.

Lille Ruster.

—o—
Af Selma Lagerlöf.

En af dem, der havde levet Kavalierliv paa Ekeby, var den lille Ruster, som kunde transponere Noder og spille paa Fløjte. Han var af tarvelig Herkomst og fattig, uden Hjem og uden Slægt. Der kom svære Tider for ham, da Kavallerflokkene blev splittet ad.

Han havde da ikke længer Hest og Kariol, ikke Pels eller rødmalet Madkiste. Han maatte færdes til Fods med sine Sager knyttet ind i et blaatærnet Bomuldsloppetørklæde. Han knappede Frakken til helt op til Hagen, at ingen skulde faa at vide, hvordan det stod til med Skjorten og Vesten, og i dens dybe Lommer gemte han sin kosteligste Ejendom: Fløjten, der var skruet fra hinanden, den flade Lommefflaske og Nodepennen.

Han levede nu af at skrive Noder af, og havde alt været som i gamle Dage, vilde han ikke være kommen til at mangle Arbejde. Men for hvert Aar, der gik, blev der drevet mindre og mindre Musik deroppe i Vermeland. Guitaren med sit skøre Silkebaand og sine slidte Skruer og det bulede Valdhorn med sine falmiede Kvaster og Snore blev gemt hen paa Pulterkamret, og Sløvet lagde sig tommetykt over de lange jernbeslaaede Violinkasser. Jo mindre der blev at bestille for lille Rusters Fløjte og Nodepennen, des iverigere tog han Vare paa „Lærken“, og tilsidst blev han helt forfalden. Det var meget sørgeligt med den lille Ruster.

Længe tog man vel imod ham som en gammel Ven paa Herregaardene; men der var eu Klage, naar han kom, og Glæde, naar han gik. Han lugtede af Snavs og Brændevin, og blot han fik et Par Snapse eller en Toddy, blev han omlaaet og gav sig til at fortælle uanstændige Historier. Han var de gæstfri Gaardes Plage.

En Jul kom han til Løfdala, hvor Liljekrona, den store Violinspiller, havde sit Hjem. Liljekrona havde ogsaa hørt til Ekeby-Kavallerierne; men efter Majorindens Død drog han til sin store Gaard Løfdala og blev der. Nu kom Ruster til ham i Dagene før Juleaften, midt i Jule-

travlheden, og bad om Arbejde. Liljekrona gav ham nogle Noder at skrive af.

»Du skulde hellere have ladet ham gaa straks,« sagde hans Hustru. »Nu trækker han det naturligvis ud, saa vi bliver nødt til at beholde ham Juleaften over.«

»Et Sled skal han jo være,« svarede Liljekrona. Og han bød Ruster ind til sig paa Toddy og Brændevin og holdt ham med Selskab og levede hele Ekeby-Tiden om igen sammen med ham. Men han var forstemt og var ligesaa led ved ham, som alle de andre, skønt han ikke vilde lade sig mærke med det; thi gammelt Venuskab og Gæstfrihed var ham helligt.

I Liljekronas Hus havde de nu rustet sig en tre Ugers Tid til at tage imod Julen. De havde levet i Uhygge og Travlhed, havde vaaget sig Øjnene røde ved Tællelys og Tyriskikker, havde frosset nede i Kælderen ved Salikarret og ovre i Brygerset ved Ølbrygningen. Men Husmoderen og Tyendet havde fundet sig i altsammen uden at knurre. Naar al Travlheden var overstaaet og Helligaften kom, skulde der jo sænke sig over dem et belagende dejligt Trylleri. Julen skulde bringe Skæmt og Spøg og Rim og Lystighed til at fødes som af sig selv paa deres Tunge, alles Fødder skulde blive iltre efter at træde Dansen, og af Erindringens dunkle Kroge skulde Danse-Legenes Ord og Toner myldre frem, skønt man slet ikke kunne have tænkt sig, at de var der endnu. Og saa skulde de alle — alle sammen føle sig saa god, saa gode.

Men da nu Ruster kom, syntes hele Husstanden paa Løfdala, at Julen var ødelagt for dem. Den Mening var baade Husmoderen af, og de ældste Børn, og de gamle trofaste Tjenestefolk. Ruster indgød dem en knugende Angst. De var bange for, at naar først han og Liljekrona begyndte at tage de gamle Minder op, saa vilde Kunstnerblodet begynde at syde i den store Violinvirtuos, og hans Hjem vilde miste ham. Tidligere havde han aldrig kunnet holde ud at være hjemme ret længe ad Gangen.

Det er ikke til at beskrive, hvor de elskede Husfæderen der paa Gaarden, efter at de igen havde faaet Lov at beholde ham hos sig et Par Aars Tid. Hvad havde han ikke at give? Hvad var han ikke for sit Hjem og allermost om Julen! Han havde ikke sin Plads i en Sofa eller en Gyngestol, men paa en høj, smal, blankslidt Træbænk heune i Arnekrogen. Naar han kom op paa den, red han afsted paa Æventyr. Han for Jorden rundt, steg helt op til Stjernerne og højere endnu. Han spillede og talte skiftevis, og alle i Huset flokkedes om ham. Livet blev dem alle saa stolt og skønt, ved at den ene Sjæls Rigdom straalte ud over det.

Derfor elskede de ham, som de elskede Julen og Glæden og Foraarssolen. Men da lille Ruster kom,

var Julefreden ødelagt. De havde arbejdet forgæves, hvis han skulde faa Lov at lokke Husbonden fra dem. Det var uretfærdigt, at den Drukken-bolt skulde sættes til Julebordet i et ordentligt Hus og forspilde al Juleglæden.

Juleaftens Formiddag var lille Ruster færdig med at skrive Noderne af, og han lod saa falde nogle Ord om, at nu maatte han nok videre, — skønt det naturligvis var Meningen at blive.

Liljekrona var bleven paavirket af den almindelige Forstemthed, og han svarede ganske lamt og mat: at det vel var bedst, Ruster blev der Julen over, da han nu engang var der.

Men lille Rueter var pirrelig og stolt. Han snoede sin Knebelbart tilvejs og rystede det sorte Kunstnerhaar, saa at der stod som en mørk Sky om hans Hoved. Hvad mente Liljekrona? Skulde han blive, fordi han ikke havde noget andet Sted at tage hen? Pyh! omkring paa de store Jernværker i Bro Sogn ventede og ventede de paa ham. Gæsteværrelset stod parat, Velkomstbægeret stod fyldt. Han havde ganske forskrækkeligt travlt! Han vidste bare ikke rigtig, hvem han først skulde tage til . . . !

„Ih, bevares vel!“ sagde Liljekrona; „du skal nok faa Lov at slippe!“

Efter Middag laante saa lille Ruster Hest og Slæde, Pels og Skindtæppe. Karlen paa Løfdala skulde køre ham over et Sted i Bro Sogn og straks køre hjem igen, for det saa ud til at ville blive et forrygende Vejr.

Ingen troede, at nogen ventede ham, eller at der var blot et eneste Sted der paa Egnen, hvor han vilde være velkommen. Men de længtes saadan efter at blive af med ham, at de skjulte dette for sig selv og lod ham køre. Det er jo det, han selv vil, sagde de, — og saa tænkte de, at nu skulde de rigtig være glade.

Men da de ved Femtiden samledes i Salen for at drikke The og danse omkring Juletræet, var Liljekrona tavs og forstemt. Han satte sig ikke op paa Ævenfyrbænken, han rørte hverken The eller Punch, han kunde ikke huske en eneste Polskdans, hans Violin var i Ulave.

De, som havde Lyst til at lege og danse maatte hjælpe sig uden ham.

Saa blev hans Hustru urolig, og Børnene gnavne, og der var ikke den Ting i Huset, som ikke gik forkert. Det blev den bedrøveligste Juleaften. Grøden blev sveden, Lysene stod og spruttede, Ovnen røg, Stormen piskede Sneflokkene afsted og blæste bitterlig koldt ind i Stuen. Karlen, som var kørt med Ruster, kom ikke tilbage. Husholdersken græd, Tjenestepigerne skændtes.

Tilsidst faldt det Liljekrona ind, at man havde glemt at sætte Neg op til Spurvene, han beklagede sig højlødt over alle de Kvindfolk, han havde om sig, at de havde ladet god

gammel Skik fare og var bleven saa nymodens og hjerteløse. Men de forstod godt, at det, der pinte ham, var Samvittighedsnag over, at han havde ladet lille Ruster køre af Gaarde paa selve den hellige Juleaften.

Saa med eet gik han ind i sit Værelse, lukkede Døren af efter sig og begyndte at spille, som han ikke havde spillet, siden han havde holdt op at flakke om. Det var Had og Haan, det var Længsel og Storm! I tænkte, I havde lagt mig i Lænke, men se nu at smedde Lænkerne om! Og I tænkte, I skulde faa mig snæverhjerteret, som I selv, men jeg flygter ud, hvor der er stort og frit, — fang mig, I Hverdagssjæle, I stavnsbundne Trælle, fang mig, om I kan.

Da hans Hustru hørte de Toner, sagde hun: „I Morgen er han borte, hvis ikke Gud gør et Mirakel inat!“

Nu har vor Ugæstfrihed bevirket just det, som vi haabede at undgaa!*

Sluttes.*

Penge.

—o—

De kære Penge!

Man elsker, man forguder dem.

Man hader, man udskælder, man forbander dem.

Naar man skal bruge dem, har man dem ikke, eller man synes i det mindste ikke at have nok af dem.

Pengene er til Kiv og Fredsforstyrrelse i saa mange Familier, der uden Pengespørgsmaalet kunde leve lykkelige og tilfredse. Ikke blot i den fortrolige Kreds, men ogsaa i større Selskaber ender Samtalen efter Kryds- og Tværsporg gerne ved det almindelige Emne — de kære Penge. — Der tjenes saa mange, og der prales dermed.

Men skønt der tjenes saa mange Penge, vil de ikke mere rigtig slaa til, det er den Klage, man altid hører. I gamle Dage, og man fristes til at sige: i de gode gamle Dage, var det ikke saaledes.

At tale om Penge og Pengesager gjaldt den Gang ikke for at være passende eller fint.

Man ansaa det paa den Tid for noget selvfølgeligt, at enhver, der regnede sig med til det gode Selskab, havde saa meget, han eller hun brugte, eller vel rettere, man ansaa det for en ganske selvfølgelig Sag, at man ikke blot ikke brugte mere end man havde, — nej, man brugte ikke, hvad man havde.

Men det er denne Opfattelse og dette Syn paa Livet, der har forandret sig, man er ikke bange for at give ud og at flutte sig med de let forløjnte Summer.

Man kan dog heldigvis endnu finde Undtagelser, baade indenfor den jævne Middelstand og blandt Embedsklassen, og mangen Familie med smaa faste Indtægter, hylder den gammeldags Opfattelse.

Der sætter man endnu, uden at

komme med for mange Klager, Tæring efter Næring og holder saaledes Hus med sine knappe Indtægter, at man slaar sig igennem uden at gøre Gæld, og er tilfreds med sin Lod. Men skulde man dog føle Trang til nu og da mellem gode Bekendte at bringe Pengespørgsmaalet paa Bane, da bør det ske paa en mere diskret og tilbageholdende Maade end nu til Dags.

Man behøver ikke straks at slaa paa den store Tromme. Særlig i Storbysens Børsverden hører man snart Jubel over Penge, snart Veklager. Og Tønen brøder sig derfra videre. Pengeaffærer hører til Dagens Orden, og det sørgelige er, at spørger man mindre Forretningsfolk, Levebrandører af enhver Art eller Haandværkere, hvem deres største og talrigste Debitorer er, da vil man altid faa til Svar, at de mindrebemidlede er i absolut Mindretal.

Punktlig Betaling til alle mindre Haandværkere og Leverandører strax ved Varernes Modtagelse er ikke moderne. Det bruges mere i gamle Dage, og var en fortræffelig Ordning, som saa meget andet fra den gode gamle Tid.

Nu om Stunder er det ofte Skik, at naar Fruen i Huset holder sin Middagsstua, maa hun ikke forstyrres, og Pigen beder Skomageren, istandgjorte Støvler, om at vente med Belalingen.

En anden Dame har Besøg, eller det skorter hende i Øjeblikket paa tilstrækkelig Smaamønt, eller hun undersir sig ved allerede igen at forlange Penge af Manden.

De har vel nok, samme Damer, den Hensigt saa snart som muligt at skaffe den lille Regning ud af Verden, men som det gerne gaar, de glemmer det, optaget som de er af deres store Penge, og den stakkels Haandværker, der havde bestemt Pengene til nødvendige Udgifter — eller maaske ligefrem til Brød for sin Familie, venten taalmodig og lider Nød sammen med sine, fordi han er bange for at miste sin Søgning, hvis han dristede sig til uopfordret paany at fremsende sin Regning.

Alle Beklagelser over, at Skomageren, Skræderinden el. Vaskekønen maa vente utilbørlig længe, vil forstumme ganske af sig selv, hvis de paagældende Mennesker var sikre paa, at de samtidigt med Varernes Aflevering ogsaa fik sine Penge.

Krediten spiller en stor Rolle i vor Tid, den har mange gode Egenskaber og ofte uundværlig i Handel og Vandel; den giver sine Venner en god Haandsrækning i en snæver Vending; men mange er desværre altfor tilbøjelig til tankeløst at udnytte den. Den lille uskyldige Gæld vokser sig større og større, og naar Regnskabets Time slaar ser man med mindre blide Følelser paa de mange Nytaarsregninger, til hvilke der skal skaffes Dækning.

De kære Penge bliver da nogle højst ubehagelige Skabninger, der

ubønhørlig kræver at blive sat i Cirkulation — lige meget om man her lidt eller mange af dem.

Derfor gælder det om at holde det gamle Fyndord i Ære: Sæt Tæring efter Næring!

Kunsten at tie.

—o—

„Den største Vælfaldenhed bestaar i Kunsten at tie.“

Det er en Kunst, en stor Kunst at kunne tie — i rette Stund.

„At tale er Søl, men at tie er Guld,“ det har vi alle hørt saa tit, at det ved vi; og dog!

Hvem har ikke personligt og over for andre erfaret, hvilken slem Virkning, en ilde anbragt Tavshed kan have, naar man enten tier af Mangel paa Mod, af Svaghed eller af Trods, af Magelighed eller for den kære Husfreds Skyld.

Tavshedens Kunst bestaar derfor i første Linje i, at man ikke tier i Ulide. Et Ord, der er talt i rette Stund, kan virke Under og være af uberegnelig Rækkevidde.

At tie i rette Tid er Tavshedens anden Side. Et uoverlagt Ord gør hyppigt videre i det skjulte, lig den onde Gerning, der, stadig forplantende sig videre, kun kan avle ondt.

„Det Ord, der er undsluppet os, bliver let Herre over os; vi er kun Herre over Ordet, saa længe vi beholder det for os selv.“

„Vogt paa din Tunge“, siger derfor ogsaa et ældgammelt Ordsprog; ja, man kan trostigt paastaa, at det egentlig kun er den lille, onde Tunge — ikke blot onde Tungers Ondskab — der ofte er Roden til alt ondt.

„Hvad Hjertet er fuldt af, løber Munden over med“, siger man jo ogsaa. Det gælder derfor at have Hjertet fuldt af det bedst mulige, og derfor hører just den rette Tøjlen af „Mundens Magt“ med til Selvbeherskelsens aller største Kunst.

Vanskeligheden bestaar ikke mindst deri, at Selvbeherskelsen gør det lige saa ofte til Pligt at tale, hvor man maaske syntes, det var lettest at tie, og at tie, hvor man helst talte.

Tavshed kan under mange Omstændigheder være en stor Efterladenhed, der ikke hæver sig i mindre Grad end Snakkesalighed.

Den ulykkelige Snakkesalighed, vil man saa gerne tillægge Kvindekønnet, hvem man i Almindelighed vil frakende al Besiddelse af Tavshedens Dyd.

Men dette til Trods, er den kvindelige Tunge dog bedre end dens Rygle, thi hvem kan vel, naar det kommer an paa at aflægge en Taalmodighedsprøve, bedre og længere tie og taale end Kvinden?

Hvem formaar saaledes som hun i Stilhed at bringe disse smaa og store Ofre, Dag efter Dag at finde sig i disse lyd- og klageløse Savn og Indskrænkninger, der er saa meget vanskeligere at bære, vejer saa meget tungere i Vægtskaalen, fordi „ingen ved noget derom“.

Netop Kvinden, der — som man siger — bærer sit Hjerte paa Tungen, fordi hun stadig føler Trang til at udtale, hvad der sætter hendes Følelser i Bevægelse, netop hun forstaar at udføre den med et Heltemod, som ingen Mand kan overtræffe.

„Tavshed, Taalmod og Latter gæver mere end man fatter!“ —

Hvilken Kvinde har ikke haft Lejlighed til at erfare Nyttens af denne gamle prøvede Recept.

Tavse Handlinger er mere talende end højlydte Ord, og ved en talende Tavshed kan man undertiden udtrykke og opnaa mere, langt mere end ved den mest indtrængende, time-lange Tale — alt naturligvis dog paa rette Tid og rette Maade — det er netop det, det kommer an paa, thi „er Ordet paa Læben bortfløjet, i

du henter det aldrig tilbage, ikke om Angeren straks med Firspand kørte bag efter.“

Og hvor mange forskellige Maader gives der ikke til at udtrykke en „talende“ Tavshed paa: ved Mine og Haandbevægelse, ved Blik og Smil.

All kan finde Udtryk herved: højeste Ros og strengeste Dadel, skarpeste Kritik og fasteste Beslutning saa vel som resigneret Taalmod, vrangvillig Føjelighed, Krænkelse, forstokket eller ufordrende Trods.

Tavsheden kan virke opmuntrende eller nedtrykkende, forsonende eller opirrende, anklagende og fordømmende, saarende og haanende.

Meget lidt træffende turde derfor den saa ofte brugte og misbrugte Talemaade være, at „den, der tier, samtykker“. Men naar skal man da tie, og naar skal man da tale?

Det bedste Svar herpaa giver Hjer-tet, den bedste Dommer herom er Kvindens Følelse og Takt og Sans for det passende.

Desuden maa naturligvis Tavhedens Kunst som enhver anden Kunst læres og øves, samt kræve sine Lærepenge. Ungdommen har let til Ord og Handling, og først den mere moderne Erfaring finder den rette Vekslen mellem Ordet i rette Stund og hin Tavshed, der som en god Genius vaager over Hjemmets Lykke og giver Moderen den trolddomskraftige Talisman, der stedsviser sin Magt ved „Kunsten at tie“.

Ramas Hævn

over det habsburske Hus.

—o—

Røvede Tempelskatte, som har bragt Ulykke over Generation efter Generation.

1 „Daily Express“ fortæller en Soldat, som er i aktiv Tjeneste, en underlig Historie om den mystiske Sammenhæng mellem Ulykkerne i det habsburske Hus og de værdifulde Juveler, som Herskerhuset ejer, og som i sin Tid blev røvede fra et Tempel i Birma:

Det var en Buddhistpræst, som fortalte mig Historien, den Gang jeg var paa Ceylon. Han var en Mand, som var højt agtet i sin Egn, og han forsikrede mig, at hvert Ord af hans Fortælling var bogstavelig sandt. Personlig tror jeg ikke paa hemmelige Magter og vil ikke udtale min egen Mening om den usædvanlige Række af Hændelser, som Buddhistpræsten fortalte mig. Jeg overlever Historien saaledes, som den er bleven mig fortalt, for at Folk, som studere okkulte Videnskaber, kan forsøge at granske Sammenhængen. „For mange Aar siden“, sagde Præsten, „startede et af Medlemmerne af det habsburske Hus, Grev Hermann, sammen med en Hertug af Braganza og et Antal Følgesvende en Ekspedition til Birma under Forgivende af at ville omvende de Indfødte. De sejlede fra Lisabon og landede efter en let Rejse i Mandalay. I Nærheden af denne By blev de snart indviklede i Religionskampe, som endte med, at mere end Tusind af de Indfødte blev dræbt.

Greven, Hertugen og deres Følge satte sig derefter som Maal at trænge frem til det store Rama- og Sitalempel, som man vidste indeholdt Guld og Juveler i Mængde og til eventyrlige Værdier. De huggede Præsterne og alle Tempels Vogter ned og randede dets Skatte. Tempelvæggene var indlagt med Guld og kostelige Ædelstene. Hver eneste værdifuld Genstand blev sjaalet og hver fik sin Del af Byttet. To af de prægtigste Ædelstene i hele denne enestaaende Samling dannede Øjnene i Guldbilledet af Guden Rama. Den ene (siden kendt under Navnet „Haabets blaa Diamant“) tog Grev

Hermann som sit personlige Eje, og den anden gik over i Kong Leopolds Besiddelse.

Rama nedkaldte over Tyvene alle Gunders Hævn og Forbandelse, og mere end 50 Personer af høj Rang er allerede faldne som Offer for Ramas Forbandelse, idet de har mistet Livet paa en voldsom Maade. Med deres Død er disse Slægter hævnret, men for Huset Habsburgs Vedkommende vil Hævnen fortsætte i al Evighed.

Hvad man end kan mene om Buddhistpræstens sære Historie, saa er det en kendt Sag, tilføjer „Daily Express“, at de røvede Juveler ved Ægleskab og Arv blev spredt rundt om i Europas Herskerhuse med Undertagelse af England og Danmark, og underlig tragisk er mange af disse Kongeslægters Historie. Marie Antoinette og Ludvig XVI kom begge i Besiddelse af nogle af Ramas Perler, og begge blev henrettede. Hertugen af Enghien ejede nogle af Ædelstenene og blev skudt af Napoleon. Ludvig Philip, som ogsaa ejede nogle af dem, døde i Landflygtighed. Kong Humbert, som havde flere af Ramas Rubiner, blev snigmyrdet. Kong Alexander og Dronning Draga kom i Besiddelse af nogle Turkiser fra Ramatemplet, og begge blev myrdet. Romanof-ferne fik en Del af de røvede Skatte, og de fik næsten alle en voldsom Død. Kronprins Rudolf, som ogsaa ejede Ramajuveler, omkom paa en unaturlig Maade; Østrigs Kejserinde blev dræbt i Genf; Erkehertug Johan („John Orth“) omkom paa en Sørejse; Erkehertug Franz Ferdinand og hans Gemalinde blev myrdet i Serajevo. Maximilian blev skudt i Mexiko, og hans Gemalinde mistede sin Forstand. Hertuginde af Alençon, som ejede flere af Tempeljuvelerne, omkom under en Brand i Paris Kong Carlos og hans Søn blev skudt, den forrige Konge af Grækenland blev snigmyrdet. Og mange flere af mindre høj Rang, som har ejt en eller flere af de røvede Kostbarheder, er omkomne paa en tragisk Maade.

Den tyske Kejser ejer en af Ramas store Rubiner. Hvad vil hans Skæbne blive.

Træk fra Dyrelivet i Ildsonen.

—o—

I „Martin“ meddeler Direktøren for Païsermusæet, Edmund Perrier, en Del interessante Træk angaaende Dyrelivet i Krigssonerne. Det, som mest overrasker Soldaterne, er, at mange Dyr viser sig fuldstændig ligegyldige overfor det, som foregaar omkring dem. Saaledes fortæller en fransk Soldat som var med i de voldsomme Kampe omkring Morthomme, at under den værste Kanonade sad der flere Smaafugle paa Brystværnet foran Skyttegravene og sang og kvadrede ubekymret. Paa en af Morthommehøjens Skraaninger jagttog man et Raphønspaar, som til Trods for, at Granaterne stadig slog ned tæt ved dem, blev boende i deres Rede uden at lade sig forstyrre. I Nærheden af Raphønsparet saa man en Hare, som hver eneste Dag i to Maaneder løb omkring Granathullerne og nippede Græs og Trækropper.

Vildænderne lod sig heller ikke skræmme. De var endog blevet dristigere og mere foretagsomme end før, da de for længe siden havde fundet ud, at Skydningen ikke som i Fredens Dage gjaldt dem selv. Paa et Afsnit af Fronten kunde man stadig se en Flok Vildænder flyve over til den fjendtlige Front, tydeligvis for at allægge Besøg hos de „fjendtlige“ Ænder.

Rotterne havde derimod lettere ved at lade Hovedet. Ja, det hændte, at de begik Selvmord af bare Skræk.

Da engang en lille Strækning, hvor der var Hundreder af Rotter, blev truffet af en Granat, saa man Rotterne flygte i tætte Rækker og styrtede sig ud i en Dam, hvor de fleste af dem druknede.

Blandt tamme Dyr er Kattene de modigste. Mange af dem slutter sig til et eller andet Kompagni, som de aldrig forlader. Det er især Kikkene de kaster deres Kærlighed paa. Overmaade ængstelige er derimod Hunde, som har Unger. De hyler og jamrer saasnart Skydningen begynder, men det er tydeligvis mindre sig selv end Afkommet, de frygter for. Har de først faaet Ungerne i Sikkerhed, bliver de mere rolige.

Af disse og mange andre lagttagelser slutter Perrier, at de fleste højere udviklede Dyrearter forholder sig ligeoverfor Faren omtrent paa nøjagtig samme Vis som Mennesker. Saaledes skræmmes de, saasnart Faren antager nye Former, f. Eks. naar Skydningen bliver mere haard end den plejer at være.

En Undervands-Automobil.

—o—

Bilen, som kører paa Havets Bund.

Et af de besynderligste Skibe eller rettere sagt en af de mærkeligste Automobiler, som nogensinde har eksisteret, er nylig konstrueret af Simon Lake, den berømte amerikanske „submarine“ Ingeniør og Opfinder. Han benævner sin nye Opfindelse med det meget omstændelige Navn „Undervandsautomobil“. Han agter at tage en Rejse med den paa Havbunden ved de vestindiske Øer!

„U-Bilen“ vil gaa paa Hjul paa Havbunden, forbundet med et stort Rør til et Overfladeskib — en Slags Husbaad —, som bevæger sig parallelt med Vognen i Dybet. Røret, som er 4 Fod og 6 Tommer i Diameter, er inddelt i stilbare Afdelinger og kan udstrækkes til en Længde af 150 Fod.

„U-Bilen“ er 25 Fod lang og 9 Fod høj. Den bliver forsynet med Glasvinduer, 1½ Tomme tykke, og herigennem kan de rejsende nøje betragte Livet paa Havbunden, som oplyses af mægtige Lyskastere.

En af de største tekniske Mærkværdigheder ved „U-Bilen“ er et Luftaagsystem, som sætter en rejsende, iklædt Dykkerdragt, i Stand til at stige ud paa Havbunden og vandre ved Siden af „U-Bilen“.

Hr. Lake agter senere at fabrikere et større Antal af disse „U-Biler“ til Anvendelse ved Optagelse af sunkne Skibe, under Perle- og Svampeskierier o. l. Viser det sig, at hans Opfindelse har Levedygtighed, er det jo ikke udelukket, at den kan faa stor praktisk Betydning ved Optagelse af en stor Del af de Skatte, som nu under Krigen sænkes i Havet.

Fra Uge til Uge

—o—

Det gamle Aar er ved at ebbe ud. Det var, ligesom sine to Forgængere, et Krigen og Ufredens Aar, og mange Menneskers Blod har Dag ud og Dag ind gødet Europas Slagmarker — ofrede paa Fædrelandets Alter. Nye Lande er i Aarets Løb revet med ind i det blodige Opør og andre slaar for Tur.

Samtidig med at Europa rustet sig til yderligere Fortsættelse af de blodige Kampe, søger Staterne at ordne og regulere Forsyningerne af Levnetsmidler og Forbrugsartikler, for saa længe som mulig at holde den truende Hungersnød fra Livet. De faa tilbageblevne neutrale Stater tvinges til at tage Eksemplet op, og man ser, hvorledes Staten lidt efter

lidt knægtet det private Initiativ og overtaget Ledelsen og Overopsynet af de forskellige Erhvervsgrene. Den kontrollerer Beholdningerne af Levnetsmidler og sætter Befolkningens paa Ration.

Trods Maksimalpriser, Opfødringsforbud og Sukkerkort bør vi dog ikke klage — det er en helt anderledes skarp Kontrol de krigsførende Nationer benytter sig af, og betydelig mindre Portioner, der der udeles pr. Individ; men der er allivel nok, der vækker os til Eftertanke, selv om Danmark, hvis galt skulde være og Eksport og Import stopper, ved fornuftige Foranstaltninger vel nok kan brødføde sig selv.

Naar nu Kirkeklokkerne ringer det nye Aar ind, da er det med blandede Følelser at vi tager Afsked med 1916, og 1917 former sig for os som et stort Spørgsmaalstegn. Hvad vil det bringe? — Ondt eller godt? — Vi føler vor Afhængighed, den enkeltes Betydningsløshed mod den store Hele, det Ragnarok, der er i Begreb med at sluge Europa.

Men frem i Decemberrattens Mørke stiger en lille Stjerne, et Lysglimt, et svagt Ilaab. Det er Kejser Wilhelm's, de uovervundnes Fredstilbud, der vandt Præsident Wilsons Tilslutning, og hvortil, trods Ententens Haan, det lille Land Schweiz sluttede sig. Den svære Begyndelse er allerede gjort, den første Spire til den overalt ønskede Fred er nedlagt. Tiden vil vise, om den i det nye Aar maa have Held til at slaa kraftige Rødder, saa et nyt og bedre Broderskab kan opstaa i det bloddampende Europa — til Gavn og Glæde for alle.

Lad os haabe og ønske, at en ny „Æra“ maa oprinde i det nye Aar for vort gamle Europa.

Glædeligt Nytaar!

1ste Nytaarsdag

fremviser Allinge Biograftheater et smukt Naturbillede fra Mjøsens i Norge. Desuden findes paa Programmet „Den fortabte Søn“ og „Et Huskors“.

Gudstjenester og Møder.

Søndag den 31. December.

Allinge K. Kl. 2.
Ols Kirke Kl. 5. (Allergangsgudstjeneste.)

Nytaarsdag.

Allinge K. Kl. 9½ Skrm. 9.
Ols Kirke Kl. 2.

(Der er Lejlighed til at give en Gave til det danske Bibelselskab.)

Nytaarsdag Kl. 6½ Ungdoms-Julefest paa Menighedshjemmet. Missionær Æro og Præsten taler. Husk Bedeugen! Møde hver Aften.

Evan. luth. Missionsforening Allinge Søndag Kl. 3½. Joh. Kofod. Nytaarsdag Kl. 9½. —

Rutsker Missionshus Søndag Kl. 10. Joh. Kofod. Nytaarsdag Kl. 10. Th. Madsen.

Ølsker Husmandsforening

afholder Juletræsfest Tirsdag den 2. Januar Kl. 4 Eftermiddag, hvortil Medlemmer indbydes.

Fin Toddy-Rom

i hele og halve Flasker. Diverse Kvaliteter og Priser.

Cognac

i hele og halve Flasker.

Diverse Sorter WHISKY anbefales.

I. B. Larsen.

BJØRNE-HONNING

i ½ kg Daaser a 60 Øre.

Nordlandets Handelshus.

Olsker.

Sukkerkortene for Olsker uddes paa Olsker Forsamlingshus **Ondsdag den 3. Januar** fra Kl. 3—5 Eftermiddag.

For Tein Fiskerleje kan de afhentes i Tein Brugsforening fra 3.—6. Januar.

P. S. V.

K. A. Mogensen.

Mejeriet „Humledal“

afholder **ekstra Generalforsamling** Lørdag d. 30. December, Eftm. Kl. 2 paa Mejeriet. Forhandling om der er Interessenter, som ønsker at sælge Skummetmælk til Ostefabrikation.

Opgivelse af Kvantum Mælk indtages.

Bestyrelsen.

Mejeriet „Kajbjerggaard“.

Fra 1ste Januar er Prisen paa **Sodmælk** forhøjet til **20 Øre** pr. Liter.

Bestyrelsen.

RØ.

Sukkerkort til Sognets Beboere vil blive udelivered paa Brugsforeningens Sal **Fredag den 5. Januar 1917**, Eftm. Kl. 3.

For Sogneraadet.

M. Lund.

5 Stk. Kviekalve

egnet til Tillæg, samt en god **Malkeko** er til Salgs hos

Lund,

Nørregaard, Rø.

RØ!

Vurderingen til Ejendomsskyld i Rø Kommune er fremlagt til alm. Eftersyn paa Rø Brugsforening i 14 Dage fra den 2. Januar 1917 at regne.

Eventuelle Klager over Ansættelserne stiles til Overskyldraadet og indsendes til Skyldraadets Formand inden Forløbet af 2 Maanedere.

Sogneraadet.

Olsker Brugsforening.

Forretningen er lukket **Torsdag** den 4. Januar paa Grund af Opvejning.

Tein og Omegns Brugsforening

Torsdag den 4. Januar er Forretningen lukket paa Grund af Opvejning.

Bestyrelsen.

RØ!

De af Sognets Beboere, hvis Indtægt forrige Aar ikke oversteg 2000 Kr., kan paa Rø Brugsforening faa tyske Kokes til nedsat Pris.

Bestyrelsen.

Mange tørre vellagrede og derfor ogsaa velsmagende

Cigarer

i Kasser med 25—50—100—150 Stk.

—Køb rigeligt, thi Priserne bliver sikkert endnu højere.

Nordlandets Handelshus

Køb Primusapparater og Brændere

samt andre Kogeapparater

Køb nu!

Billigst hos

M. C. Funch.

Parfumer!

Glas og Tuber.

Toiletartikler i Glas og Tuber

Brillantine, Tandpasta, Odol, Champoingpulver, gode Toilet-sæber, Bay-Rhum, Haarvand, Tandbørster, Haarbørster, Neglebørster, Klædesbørster og andre Ting.

Vi har smaa Priser paa alle disse Varer,

Nordlandets Handelshus

En Del

Skærvesslagere

kan faa Arbejde ved at henvende sig til

Niels Rasmussen,
Krakly, Rutsker.

Med Sejler

„Hammershus“,

som er paa Rejse hertil, har vi et Parti af hver Sort

Prima Laplata Majs og Glutenmelassefoder.

Vær saa god at gøre Bestillinger heraf

Nordlandets Handelshus

By- og Herredsfuldmechtig **Johannes Kofoed, Hasle.**

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Whist og L'hombre

Vi sælger

Dondorf Spillekort og Wulffs Spillekort

som er meget stærke og med tydelige Billeder.

Nordlandets Handelshus

Blegsoda

20 Øre Pk.

Lessive Grand Felix 25 Øre Pk.

J. P. Mollers Eftfl.

Fineste afnakket Klipfisk
Nye Japan-Ris

De allerbedste Kvaliteter som kan skaffes, sælges i

Nordlandets Handelshus

En saa god som ny

Mælkevogn

(3000 Pd. Bæreevne) samt en lille Læstjervogn og en Charabanc er til Salgs hos Emanuel Madsen, 13. Pcl., Olsker.

Skindhansker

med Garanti

billigst i

Nordlandets Handelshus

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lærling en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i **Nord-Bornholms Ugeblad**, der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Huder og Skind købes.

J. P. Mollers Eftfl.

Bortsalg!

Torsdag den 11te Januar 1917.

Eftmd. Kl. 1, afholder Bornholms Salgsforening efter Begæring af Gdr. **M. Nielsen** Bortsalg paa **Blauholt i Olsker** over et Parti **Birkebrænde** i Favne, **10 Gylter**, nær ved Farring, 1 ung **Orne**, 25 **Grise** af forskellig Alder, 10 ikælvede **Kvier**, 1 **Plag**, 2½ Aar, 1 **Pletsle**, 1 Affægeapparat til Slaamaskine, 1 Hakkelsemaskine, 1 Raderenser med Saa-Apparat, 1 Rundsav i Kløvsav m. m.

Kun Medlemmer kan byde, og Medlemskort maa paa Forlangende forevises.

Grønvang i December 1916.

J. P. Nielsen

Allinge Biografteater

Nytaarsdags Aften

Kl. 7 og 8½.

Langs Mjösen i Norge.

Glimrende Naturbillede fra Norges skønneste Egne.

Den fortabte Son.

Et Huskors.

Filmsfarce i 55 Afdelinger. I Hovedrollen Rita Sacchetto.

Entree: Voksne 50 Ø., Børn 25 Ø.

God Musik.

NB. Søndag den 7de Januar ingen Forestilling.

Originale Mærker

af

Fin gammel Cognac
Fin gammel Whisky
Fin Bordeaux Rødvind
Fin hvid Bourgognevin

Bedste Handel kan gøres i

Nordlandets Handelshus

Spillekort.

Whist og L'hombre

til forskellige Priser.

I. B. Larsen

— Vi har endnu et Fad af den gode, kraftige gammeldags

Sewards Zoddy Rom

som helst sælges i medbragte Dunke — men vi har den ogsaa aftappet paa Flasker.

Den gamle Pris indtil Nytaar!

Vi fremholder endvidere til Salg

Ekstrafin **St. Croix-Rom**

do. **Mensdorf-Rom**

do. **Martini-Rom**

do. **Jamaica-Rom**

do. **Guava-Rom**

gammelt Lager — foreløbig gamle Priser i

Nordlandets Handelshus

Gratis Julekort i Sandvig.

For at gøre hele Sandvig bekendt med min kraftige gode

KAFFE

tilbyder jeg enhver Køber af Kaffe fra i Dag til Nytaar frit Valg i mine smukke Jule- og Nytaarskort, Værdi fra 5—10 Øre

ved Køb af et kvart Pund 1 Kort
— et halvt Pund 2 Kort
— et helt Pund 5 Kort

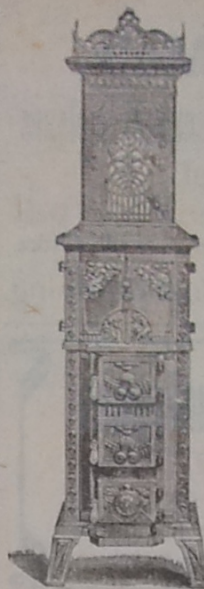
Chr. Bidstrup.

Allinge Menighedshjem.

Julefest

for Ungdommen **Nytaarsdag** Kl. 6½. — Missionær Ætø og Præsten taler.

Entree 50 Øre.

MORSØ Skov=Ovne

som Tegningen viser

har to Kogehuller, stor Indfyringsdør, som kan tage store Stykker Brændeknuder, Tørv og lignende, — Regulerer nemt og sikkert.

Ny Sending er hjemkommen og sælges i

Nordlandets Handelshus.

Vort Lager er rigelig forsynet med

alle Sorter Foderstoffer

i prima kontrollerede Varer og til billigste Dagspris.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

LEGETØJ

Restlageret af Legetøj er fremlagt og sælges saaledes: Naar der købes for 1 Krone, betales 50 Øre, Køb for 50 Øre betaler 25 Øre, Køb for 25 Øre betaler 12 Øre osv.

Kom da flinkt og køb en lille Gave til Børnene i

Nordlandets Handelshus.

Tegn Abonnement paa Nordbornholms Ugeblad.

Briller og Pincenez

der passer til ethvert Øje, faas hos

A. M. Lindberg.

Telefon Allinge 93.

Urmager og Guldsmed.

Hjemmelavede prima Byggryn

i 3 Sorteringer, lavet af ekstra sværvægtig 2-radet Byg af ny Høst, sælges ved Køb af 50 Pd. ad Gangen a 21 Øre, ved Køb i mindre Vægte a 22 Øre.

Nordlandets Handelshus

Den bedste Kaffe

Frist Tilføjel

flere Gange ugentlig.

Saa hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

En Sejler-Ladning

prima Laplata Majs,

Texas Bomuldsfrøkager, Palmekager, Glutensuktermelasse

og Kød- og Benmel

ventes i de nærmeste Dage. Priserne bliver billigste Dagspriser, hvorfor det anbefales at indsende Deres ærede Ordre.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassevilkår til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Forlovelsesringe paa Lager,

Opgiv Maal og jeg sender dem straks.

A. M. Lindberg.
Urmager og Guldmed.

Telefon Allinge 93.

Prima Havre og tør, vægtig Blandsæd

købes og betales med højeste Dagspris.

Nordlandets Handelshus.

Kaffe, The,

Chokolade og Cacao samt alle

Kolonialvarer

i fineste og bedste Kvaliteter og til billigste Priser anbefales fra

Allinge Kolonial & Produktforretning.

Til Levering i Januar, Februar og Marts 1917 har vi købt flere Ladninger af

Stor amerikansk Majs af ny Høst

Vi anbefaler vore Kunder at gøre Bestilling, hvilke vi noterer under Forbehold af, at Importladningerne til Danmark kommer lykkelig frem.

Nordlandets Handelshus.

Ekstrafin Klipfisk og prima Ris

anbefales til billigste Dagspriser fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Køkkenet trænger altid til ny Forsyning.

Vi har mange smukke Glasskaale, Blomsterskaale og Glas. Nye Chokoladekopper, Kaffekopper, Kaffekander, Chokoladekander, Sukkerstel, Kagefade og Tallerkener.

Vi har mange gode og nyttige Smaating, som kan købes for en billig Penge.

Nordlandets Handelshus.

Prøv vor udmærkede

MARGARINE

og De vil blive tilfreds saavel med Kvalitet som med Pris. Frisk Tilførsel flere Gange ugentlig.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

14-15 pCt. Superfosfat. 37 pCt. Kaligødning.

Vi har ingen faste Priser endnu, og vi faar kun et knapt Parti Superfosfat tildelt til Foraaret 1917. Derimod kan der faas mere Kaligødning, og Priserne for denne Sort bliver billigere pr. 100 kg. end Superfosfat. Der kan maaske derfor være Anledning til at gøre rigelig Bestilling af Kaligødning.

Vi har et lille Parti Chilisalpeter usolgt. Vi har rigeligt af Gødningskalk paa Lager. Gør Deres Udregning og meddel os Deres Behov snarest.

Nordlandets Handelshus.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan faa optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere — til Underretning for Redaktionen — opgi Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet, og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil iagttage den strengeste Diskretion med Hensyn til sine Kilder.

Toget afgaar

Søgnedage:

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	9 10	3 30	9 00
Nyker	9 28	3 50	9 18
Klemensker	9 45	4 07	9 35
Rø	10 03	4 26	9 53
Tein	10 18	4 42	10 08
Allinge	10 29	4 54	10 19
Til Sandvig	10 35	5 00	10 25

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 00	12 00	6 40
Allinge	7 08	12 08	6 48
Tein	7 18	12 19	7 00
Rø	7 34	12 36	7 17
Klemensker	7 54	12 56	7 38
Nyker	8 08	1 10	7 50
Til Rønne	8 25	1 30	8 10

Søn- og Helligdage.

Rønne—Sandvig.

Fra Rønne	9 00	12 50	8 20
Nyker	9 18	1 08	8 38
Klemensker	9 34	1 24	8 55
Rø	9 50	1 40	9 13
Tein	10 04	1 44	9 28
Allinge	10 14	2 04	9 39
Sandvig	10 20	2 10	9 45

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	8 45	12 35	6 45
Allinge	8 52	12 42	6 52
Tein	9 02	12 52	7 02
Rø	9 17	1 07	7 18
Klemensker	9 36	1 26	7 38
Nyker	9 48	1 38	7 50
Til Rønne	10 05	1 55	8 10

Erindringsliste.

—o—

Toldkamret 7—12 Form., 2—7 Efterm.
Kæmnerkontoret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Stempelkontoret i Sparekassen 10—12, 2—4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Distriktslægen 8—9 og 2—3.
Postkontoret: Søgnedage 9—12 og 2—7.
Søndag 12—2.

Telegrafstationen. 8 Morgen til 9 Aften.
Søndag 12—2.

Borgmesteren træffes paa Kæmnerkont.
Branddirektøren Mandag og Fredag Form. 8 til 10.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.
Folkebogsamlingen paa Raadhuset: Tirsdag Kl. 3, Fredag 7—8.

Jernbanest. er aaben for Gods 8-12, 2-6 Primærkep. og Ilgods desuden 7-8 Aften samt til Tog, der afgaar udenfor nævnte Tid, fra en halv Time før Togets Afg.

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle-Cykle sælges, ønsker De Adgang over deres Ejendom forbudt, har De fundet et Par Galoscher, skal der være politisk Møde eller Bal, har De Kreaturer til Salg eller vil De købe saadanne, har De faaet nye Varer hjem, paatager De Dem Reparationer, har De startet en ny Forretning — hvordan skal Folk saa faa det at vide, hvis De ikke averterer i et Blad, som virkelig læses.

„Nordbornholms Ugeblad“ læses af saa at sige alle i Nordre Herred og er derfor et fortrinligt Annonceblad. Send deres Annoncer til „Nordbornholms Ugeblad“.

Ring op Telefon 74

Solo-Ærter

købes i

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Alle vore Kunder kan hos os købe de sædvanlige Kvanta Stødt Melis Huggen Melis Puddersukker Hel Melis i Toppe Flormelis Krystalmelis Priserne ere de sædvanlige og med 4 pCt. Rabat pr. Kontant.

Nordlandets Handelshus.

Koncentreret

Kød- og Ben-Foder

forebygger Stivsyge hos Svin og anbefales til billigste Dagspris.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Store engelske Yorkshire Dampkul

a 625 Øre pr. hl Berliner-Koks a 360 Øre pr. hl — i Blanding med giver et meget kraftigt Brændsel til Kakkelovne og Komfurer. Ved kontant Betaling leverer vi disse Sorter frit tilkørt heri Byen.

Nordlandets Handelshus.

Vi anbefaler

vort velassorterede Lager af

Isenkram, Glas, Porcellæn og Fajance

til billigste Priser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Vor brændte Kaffe er ekstra Julekvalitet.

Cloettas prima Koge- og Spise-Schokolade anbefales.

Ny store Konfekt-Blommer

Ny store blaa Rosiner

Ny Sucat

Tørrede Abricoser

Tørrede Æbler

sælges til laveste Priser i

Nordlandets Handelshus.

Til Stegning og Bagning

anbefales vort ekstragode Plantefedt.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Har De hørt

Allinge Kolonial- og Produktforretning

har det største Udvalg af

tørre vellagrede Cigarer,

baade fra P. Wulff, A. M. Hirschsprung, Horwitz & Kattentid og Carl Petersen — køb derfor Deres Julecigarer hos Allinge Kolonial- & Produktforretning.

NB, Fikse Julepakninger, billige Priser.

Brødrene Anker

Jernstøberi & Maskinfabrik

Telefon 2. Hasle Telefon 2.

Selvvandingsanlæg, Vand- & Aljepumper m. m.

Alle Tryksager billigst i Gornitzka's Bogtrykkeri, Allinge.